

Vzhůru do oblak

Libor Budinský

„Všichni jsou blázni, jenom já jsem letadlo.“ Tak si můžete připadat, když se bez pilotního průkazu a jakýchkoli zkušeností posadíte ke kniplu a vyletíte do oblak. Prostě zážitek pro velké holky a velké kluky.

Náhlý poryv větru hodil letadélkem doprava. Stočil jsem knipl a trochu ho přitáhl. Trochu víc, než jsem měl. Začali jsme prudce stoupat a horizont mi zmizel z dohledu. „Chlape, pozor na tu výšku,“ ozvalo se ve sluchátkách. Letmý pohled na výškoměr ukázal 950 metrů. „Maximální letová hladina je 900 metrů,“ opakoval jsem si slova z řídicí věže a odtáhl knipl od sebe. Zase trochu moc. Letadélko zamířilo čumákem k zemi a začalo klesat. „Tak to pěkně srovnej a namiř to asi tři kilometry vedle Řípu. Kdybys letěl rovnou na něj, měl bys problémy se vzdušnými proudy,“ poradila zkušená

sluchátka. Roztřesenýma rukama jsem natočil letadélko doleva. Přestože mi na čele už před pár minutami vyrazil studený pot a v puse jsem měl sucho jako na Sahaře, jedna věc byla jasná. Ta nicotná maličká věcíčka letící pod mraky mě poslouchala. Ne sice tak, jak bych chtěl, ale přece. Poprvé v životě jsem řídil letadlo.

KOMU VELÍ STRACH

Výprava do oblak však vůbec nebyla jednoduchá. Musel jsem překonat strach. Tedy, myslím STRACH. Dva domluvené termíny jsem zrušil – vymluvil jsem se na pracovní povinnosti a chřipku. „Potřetí už musíš,“ říkal jsem

si, dokud mi do zkoušky odvahy zbývaly dva týdny. Jak se však osudové pondělí blížilo, bylo mi hůř a hůř. Poslední naději bylo počasí. Meteorologové hlásili bouřky a já toužebně čekal na vysvobuzující esemesku, která mi oznámí odložení téhle bláznivé akce. Jenže žádná nepřišla.

Ve dvě hodiny začala předletová příprava. Dostali jsme mapy, plánky letišť a nejrůznější prapodivné tabulky. Po deseti minutách se mi v mozku rozsvítilo červené světýlko. Nerozumím, nechápu, nevím, o čem je řeč... Pak už vše probíhalo jako ve snu. Vyšli jsme na letiště, zkontrolovali letadlo, posadili se do kokpitu a vzletli. Čtyřmístná jednomotorová Cessna s vrtulí se svižně odlepila od travnaté plochy a pozvolna se drala do nebe. Ještě jsem si všiml letňanské školy, kde jsem před třiceti lety určitě probíral i něco o létání, když mi ve sluchátkách zazněla slova: „Tak. A je to tvoje.“ V té chvíli jsem se stal poprvé v životě pilotem letadla. Pilotem na zkoušku.

VOW, ŠPITLA MYŠKA

Vtip je v tom, že k řízení letadla nepotřebujete pilotní průkaz ani týden

oretických příprav. Když se stanete lotem-žákem, můžete řídit letadlo samžité. Samozřejmě vedle vás usí sedět zkušený kapitán, který se rojem vzlétne a v případě jakýchkoli roblémů letadlo převezme, ale to nic emění na skutečnosti, že na nějakých vacet třicet minut letu máte stroj a starosti a můžete si vyzkoušet ejrůznější chuťovky. Třeba klasický olet do obdélníku, tedy kroužení nad tístěm, které určitě zažili mnozí vás v civilním letadle. A tak jsem aklonil knipl doleva, letadélko se ařízlo do vzduchu a už jsme zatáčeli. /ow,“ zakřičel by Američan, ale ve mně itla jenom malá myška: „Ono to fakt inguje.“

UMÁKEM K ZEMI

Že bych se nějak kochal, tak to tedy e. Nebyl čas. Vítr si mnou házel sem tam, nezkušené ruce na kniplu vedly roj chvíli nahoru a pak zase dolů... když už jsem náhodou letěl úplně

letadélko jemně zaplachtilo a po pár vteřinách s mírným drncáním přistálo na krátkou travnatou dráhu. Stejně jednoduše, jako když se chystáte zaparkovat auto.

„Přestože mi na čele už před pár minutami vyrazil studený pot a v puse jsem měl sucho jako na Sahaře, jedna věc byla jasná. Ta nicotná, maličká věcička letící pod mraky mě poslouchala.“

ovně, dostal jsem nějaký povel – řeba k obletu Řípu – který mě zase ozhodil. Půl hodiny ve vzduchu teklo neskutečně rychle a už mi apitán dával povely k přistání. ídále jsem viděl travnaté letiště čumákem zamířil k němu. „Ještě íc klesej,“ pobídl mě ve sluchátkách. lámítku, že bych raději stoupal, jsem ro jistotu spolkl. Asi třicet metrů ad zemí převzal kapitán knipl,

CO JSOU TO GÉČKA?

Na letišti jsem si přesedl dozadu a na moje místo zasedl druhý pilot na zkoušku. Trošku jsem mu záviděl, že má svůj let před sebou, ale říkal jsem si, že se alespoň budu víc kochat.

To jsem však ještě netušil, že si na nás náš kapitán vymyslel malý žertík. Zhruba v polovině letu jsem ve sluchátkách uslyšel jeho poznámku adresovanou mému nástupci (v kabině

je hluk a sluchátka s mikrofony mají všichni): „Pust' řízení, já si to teď na chvílku vezmu a vyzkoušíme si nějaká géčka.“

„A co jsou to ta gé...“ špitl druhý pilot, ale to už se naše letadlo řítilo kolmo k zemi a v mém břiše vybuchla malá atomová bomba. Něco tak strašného jsem snad v životě nezažil. Naštěstí to kapitán okamžitě srovnal a když si prohlédl naše muchomůrkově zelené obličej, slíbil nám, že už žádná další géčka zkoušet nebudeme. Co slíbil, to dodržel a za pár minut jsme v klidu a míru přistáli na letňanském letišti. Sláva. Pevná zem... ■

budinsky@mf.cz

Vyzkoušeli jsme

+ PILOTEM NA ZKOUŠKU

Celá akce trvá čtyři hodiny (letová příprava, prohlídka letadla, hodina a půl letu, závěrečná diskuse)

Cena: 4800 Kč

www.pilotemnazkoušku.cz

IZERCE 101007070

SMÍCHOVSKÁ PLÁŽ

LEHÁTKA
A SLUNEČNÍKY

RESTAURACE

DVA TROPICKÉ
BARY

200 METRŮ
PÍSEČNÉ PLÁŽE

DĚTSKÝ KOUTEK

BEACH VOLEJBAL
PETANQUE
BADMINTON

www.smichovskaplaz.cz

